

Nr 4.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående de tider, då allmän fastighetstaxering skall äga rum, m. m.

I en den 3 januari 1948 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 12, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

1) förordning angående de tider, då allmän fastighetstaxering skall äga rum; samt

2) förordning om ändrad lydelse av 2 § 1 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

De ovannämnda vid propositionen fogade författningsförslagen äro av följande lydelse:

1) F ö r s l a g

till

förordning angående de tider, då allmän fastighetstaxering skall äga rum.

Härigenom förordnas, att de allmänna fastighetstaxeringar, som jämlikt 12 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) jämfört med punkt 1 av övergångsbestämmelserna till samma lag skola verkställas år 1948¹ och därefter vart femte år, i stället skola äga rum år 1950 och därefter vart femte år.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Genom förordning den 23 november 1946, nr 702, har 1948 års allmänna fastighetstaxering uppskjutits till år 1949.

2) Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 2 § 1 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Härigenom förordnas, att 2 § 1 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

2 §.

1 mom. I denna förordning förstås med
allmän fastighetstaxering: sådan taxering av fastighet, som skall verkställas år 1950 och därefter vart femte år;

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Vid ärendets behandling inför Kungl. Maj:t har *departementschefen* anförde följande:

»Allmän fastighetstaxering skall jämlikt 12 § 1 mom. kommunalskattelagen, jämfört med punkt 1 av övergångsbestämmelserna till samma lag, samt 2 § 1 mom. taxeringsförordningen verkställas år 1933 och därefter vart femte år. Nästa allmänna fastighetstaxering skulle alltså rätteligen äga rum år 1948. Emellertid har genom förordningen den 23 november 1946 (nr 702) om uppskov med allmän fastighetstaxering stadgats, att den allmänna fastighetstaxering, som skulle verkställas år 1948, i stället skall äga rum år 1949. Beträffande de skäl, som lågo till grund för det sålunda stadgade uppskovet, må hänvisas till propositionen nr 321 till 1946 års riksdag (höstsessionen) ävensom bevillningsutskottets betänkande (nr 52) i anledning av nämnda proposition.

Enligt vad jag anförde till det vid förenämnda proposition fogade statsrådsprotokollet för den 27 september 1946 syntes det — vad anginge längden av det föreslagna uppskovet — ur flera synpunkter lämpligt, att taxeringen uppskötes till år 1950 och att i samband därmed sådan ändring företoges i vederbörliga författningar att även kommande taxeringar automatiskt komme att ske med fem års mellanrum. Emellertid kunde det icke anses uteslutet, att under år 1947 en sådan ändring av förhållandena kunde inträffa, att ny allmän fastighetstaxering likväl funnes böra verkställas redan år 1949. Jag ansåg mig därför kunna godtaga det förslag,

¹ Senaste lydelse, se 1947: 591; jfr även 1938: 374 och 1947: 578.

som framlagts i en inom finansdepartementets skatteberedning upprättad promemoria i ämnet och som innebure, att uppskov för det dåvarande beslutades för endast ett år och att frågan huruvida den förut angivna omläggningen i övrigt skulle genomföras finge anstå till 1948 års riksdag. Vad jag sålunda anfört lämnades utan erinran i bevillningsutskottets betänkande i anledning av propositionen.

Under den därefter förflutna tiden torde sådan ändring av förhållandena icke hava inträffat, att anledning föreligger att frågå den tidigare planen att uppskjuta nästkommande allmänna fastighetstaxering ytterligare ett år. För ett dylikt uppskov talar i nuvarande läge jämväl det förhållandet, att fastighetstaxeringen är förenad med betydande arbete och kostnader. I enlighet härmed förordar jag, att den till år 1949 utsatta allmänna fastighetstaxeringen i stället bestämmes att äga rum år 1950. Såsom tidigare framhållits hör i samband härmed även efterföljande allmänna fastighetstaxeringar framflyttas i motsvarande mån så att den normala ordningen med femåriga mellanrum återställs.»

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 12, antaga de vid propositionen fogade förslagen till

- 1) förordning angående de tider, då allmän fastighetstaxering skall äga rum; samt
- 2) förordning om ändrad lydelse av 2 § 1 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Stockholm den 29 januari 1948.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Elon Andersson, Wahlmark, Sjödahl, Ekman, Velander, Gustaf Elofsson, Frans Ericson, Heüman, Rosander och Axel Ivar Anderson, samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Hagberg i Malmö, Hammarlund, Sandberg, Henriksson, Sundström, Nilsson i Kristinehamn, Olofsson i Höganäs och Bladh.
